

فعل مضارع (پایه هشتم)

نحوه ساخت فعل مضارع (درس ۲)

سوم شخص مفرد فعل ماضی (خَرَجَ) به اولش **أ - ت - ی - ن** اضافه می کنیم .

أَخْرَجُ   **تَخْرُجُ**   **يَخْرُجُ**   **نَخْرُجُ**

درس ۲

اول شخص مفرد   ← * **أُذْهَبُ** : می روم

دوم شخص مفرد   ← ** * **تَذْهَبُ** : می روی

* **ضمیر: أنا (من)**   ** * **أَنْتَ أَنْتِ (تو)**

درس ۳

* **فعل مستقبل**

در ترجمه فارسی فعل مستقبل (آینده) از خواهم - خواهی - خواهد - خواهیم - خواهید - خواهند استفاده می کنیم .

سَ + فعل مضارع

سَوفَ + فعل مضارع   مثال برای اول شخص مفرد فعل مستقبل: **سَيَخْرُجُ**: خارج خواهد شد   **سَوفَ يَخْرُجُ**: خارج خواهد شد

* **فعل و ضمیر سوم شخص مفرد و اول شخص جمع**

سوم شخص مفرد   ← * **يَذْهَبُ** : می رود

درس ۴

اول شخص جمع   ← ** * **نَذْهَبُ** : می رویم

* **ضمیر: هُوَ هِيَ (او)**   ** * **نَحْنُ (ما)**

درس ۵

* **کاربرد دو گانه (ما)**

ما برای پرسش ؟   ما هَذَا؟ هذا کتابٌ .

ما برای منفی کردن فعل ماضی   ما ذَهَبَ : نرفت .

درس ۶

* کلمه پرسشی لِمَاذَا؟ (برای چه، چرا)

* منفی کردن فعل مضارع

در جواب لِمَاذَا از **لَأَنَّ** یا **لِ** استفاده می کنیم .

لِمَاذَا يَسْجُدُ اللَّهُ؟ لِالشُّكْرِ
لِمَاذَا تَنْظُرُونَ إِلَى السَّمَاءِ؟ لِأَنَّنا نَبْحَثُ عَنِ الشَّمْسِ .

لا + فعل مضارع = مضارع منفی   لا يذهب: نمی رود

* فعل و ضمیر دوم شخص جمع

دوم شخص جمع ← * تَذْهَبَانِ   تَذْهَبَانِ (مثنی)   * تَذْهَبُونَ   تَذْهَبِينَ : می روید

* ضمیر: أَنْتُمَا (شما دو)   * أَنْتُمْ أَنْتُنَّ (شما چند نفر)

درس ۷

* کلمه پرسشی مَتَى؟ (کی چه وقت چه زمانی)

در جواب کلمه پرسشی مَتَى همیشه زمان می آید .

مَتَى نَصَرَ اللهُ؟ قَرِيباً   مَتَى ذَهَبْتَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ؟ أَمْسَ غَداً

* * فعل سوم شخص جمع در اول جمله همیشه بصورت مفرد می آید .

الطَّالِبَانِ يَدْخُلَانِ الْمَدْرَسَةَ .   يَدْخُلُ الطَّالِبَانِ الْمَدْرَسَةَ .

* فعل و ضمیر سوم شخص جمع

سوم شخص جمع ← * يَذْهَبَانِ   يَذْهَبَانِ (مثنی)   * يَذْهَبُونَ   يَذْهَبِينَ : می روند

* هُمَا : (آن دو)   * هُمْ هُنَّ (آنها چند نفر)

در جواب کَیْفَ حالات می آید .

کَیْفَ تَذْهَبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ؟ بِالسَّيَّارَةِ مَسْرُورًا بِسُرْعَةٍ ضَاحِكًا و.....

برای کلمه عِنْدَ ل می توان از معنی دارد استفاده کرد .

عِنْدِي: دارم   لَكُمْ: دارید   لِلَّهِ صَبْرٌ كَثِيرٌ . خدا صبر بسیاری دارد .

اعداد ترتیبی

اعداد اصلی

واحد	واحدة	الأول	الأولى
إثنان	إِثْنَان	الثاني	الثانية
ثلاث	ثَلَاثَة	الثالث	الثالثة
أربع	أَرْبَعَة	الرابع	الرابعة
خمس	خَمْسَة	الخامس	الخامسة
ست	سِتَّة	السادس	السادسة
سبع	سَبْعَة	السابع	السابعة
ثمانی	ثَمَانِيَة	الثامن	الثامنة
تسع	تِسْعَة	التاسع	التاسعة
عشر	عَشْرَة	العاشر	العاشرة
أحد عشر	إِحْدَى عَشْرَة	الحادي عشر	الحادية عشره
إثنا عشر	إِثْنَا عَشْرَة	الثاني عشر	الثانية عشره

** نکته ها **

* هرگاه با سوم شخص مفرد یا سوم شخص جمع در زبان عربی از ما سوال کنند با همان سوم شخص مفرد و سوم

شخص جمع جواب می دهیم .

* * هرگاه با دوم شخص مفرد در زبان عربی از ما سوال کنند با اول شخص مفرد جواب می دهیم .

* * * هرگاه با دوم شخص جمع در زبان عربی از ما سوال کنند با اول شخص جمع جواب می دهیم .

*مذکر و مؤنث

درس ۱

اسم مذکر نشانه ای ندارد. جبل - صف - ..... اسم مؤنث را با (ة) می شناسیم. شجرة - وردة -

زینب بنت (ة) ندارند ولی مؤنث اند .

با اسم اشاره به کسی یا چیزی اشاره می کنیم .

اسم اشاره به نزدیک: هذا ، هذِه (این)

هذا قلم .

هذه نافذة .

اسم اشاره به دور: ذلِک ، تلِک (آن)

ذلِک طالب .

تلِک جمیلة .

زبان عربی ۲۸ حرف دارد چهار حرف (گ چ پ ژ) در زبان عربی نوشتاری فصیح وجود ندارد .

**مثنی یا تثنیه

درس ۱

بر دو چیز یا بردو شخص دلالت می کند.

به آخر کلمه مفرد (ان ، ین) اضافه می کنیم تا مثنی ساخته شود .

اسم اشاره به مثنی : هذَان (مذکر) هاتَان (مؤنث)

هذَان کتابَان . این دو دو کتاب است . (اینها کتاب هستند .)

هاتَان بنتَان . این دو دو دختر است . (اینها دختر هستند .)

حرکات و علامت ها در عربی : فتحه - کسره - ضمّه - سکون : تنوین * َ ِ ً

***جمع

درس ۱

برپیش از دوشامل می شود . بر ۳ نوع است .

۱. جمع مذکر سالم : با اضافه کردن (وِن ، یِن) به آخر کلمه مفرد ساخته می شود .

معلم : معلمون (معلم ها)

معلم : معلمین

۲. جمع مؤنث سالم : با اضافه کردن (ات) به آخر کلمه مفرد ساخته می شود .

طالبة : طالبات (دانش آموزان دختر)

۳. جمع مکسر : قاعده خاصی برای ساخت این جمع وجود ندارد . شکل مفرد کلمه در این جمع تغییر می کند .

مسجد : مساجد

رجل : رجال

**اسم های اشاره به جمع : هولاء اولئک

هولاء معلمون . اینان معلم اند . اولئک معلمون . آنان معلم اند . هولاء شهداء . اینان شهیدند

هولاء معلمات . اولئک معلمات . اولئک شهداء .

در جواب (هَلْ أ) از نَعَمْ (بله) لا (نه) استفاده می کنیم .

هَلْ هَذَا مَعْلَمٌ؟   أ هِيَ فِي الْمَدْرَسَةِ؟

نَعَمْ هَذَا مَعْلَمٌ.   نَعَمْ هِيَ فِي الْمَدْرَسَةِ.

لا هَذَا طَالِبٌ.   لا هِيَ فِي الْبَيْتِ.

**کلمه پرسشی مَنْ (چه کسی ، کیست) ؟

برای سوال درباره انسان بکار می رود.

اگر پرسیم او کیست ؟   می گوئیم: مَنْ هُوَ؟ هُوَ طَالِبٌ.   یا   مَنْ هِيَ؟ هِيَ مَعْلَمَةٌ.

**کلمه پرسشی لِمَنْ (مال چه کسی مال چه کسانی) ؟

درباره مالکیت سوال می کند .

در جواب لِمَنْ از لِ استفاده می کنیم .

لِمَنْ هَذَا الْقَلَمُ؟ لِعَلِيٍّ

***کلمه پرسشی ما (چه چیزی ، چیست) ؟

برای سوال در مورد غیر انسان بکار می رود.

ما بصورت ماذا ، ماهو ، ماهی ؟ نیز بکار می رود .

ماذا في الصورة؟

ما هو؟

ما هي؟

*ما هي الحقيقة؟

*ما هو الموضوع؟

** (هُوَ هِيَ) بعد از ما معنی نمی شود به شرطی که بعد از هُوَ هِيَ کلمه یا عبارتی بیاید.

کلمه **أَيْنَ** برای پرسش در مورد مکان بکار می رود.

در جواب **أَيْنَ** از:

فَوْقَ: بالا	عِنْدَ: نزد	عَلَى: بر روی	وَرَاءَ: پشت سر
تَحْتَ: پایین	حَوْلَ: پیرامون	هُنَا: این جا	عَلَى الْيَسَارِ: در چپ
أَمَامَ: مقابل	بَيْنَ: میان	هُنَاكَ: آنجا	عَلَى الْيَمِينِ: در راست
جَنِبَ: کنار	فِي: در توی	خَلْفَ: پشت سر	

استفاده می کنیم.

برای اینکه پرسیم اهل کجایی؟ از (**مِنْ أَيْنَ**) استفاده می کنیم. و به دو شکل جواب می دهیم.

أنا مِنْ تبريزَ . أنا تبريزيُّ .

اصطلاح **عَلَيْكَ بِالصَّبْرِ** : به دو صورت (بر تو لازم است . تو باید صبر کنی .) معنی می شود

در جواب **كَمْ** عدد می آید . **كَمْ** كتاباً في المَحْفَظَةِ؟ **أربعة** كُتُبٍ . **كَمْ** معلمةً في المدرسة؟ **ثلاث** معلماتٍ .

واحد	واحدة
اثنان	إثنان
ثلاث	ثلاثة
أربع	أربعة
خمس	خمسة
ست	ستة
سبع	سبعة
ثمانی	ثمانية
تسع	تسعة
عشر	عشرة
أحد عشر	إحدى عشرة
إثنا عشر	إثنتا عشرة

درس ۴

ضمیر منفصل شخصی

ضمیر کلمه ای است که به جای اسم می نشیند تا از تکرار آن جلوگیری کند.

حسینٌ معلّمٌ . هُوَ فِی الْبیتِ

من: انا

تو: اَنْتَ اَنْتِ

او: هُوَ هِیَ

ما: نَحْنُ

شما: اَنْتُمْ اَنْتُمْ (مثنی) اَنْتُمْ اَنْتُمْ

ایشان: هُمْ هُمْ (مثنی) هُمْ هُمْ

فعل ماضی : اول شخص مفرد ، دوم شخص مفرد همراه با ضمیر

اول شخص مفرد ← * ذَهَبْتُ : رفتم

دوم شخص مفرد ← ** ذَهَبْتَ ذَهَبْتِ : رفتی

درس ۵

* ضمیر: انا (من) ** اَنْتَ اَنْتِ (تو)

فعل ماضی سوم شخص مفرد همراه با ضمیر

سوم شخص مفرد ← ذَهَبَ ذَهَبَتْ : رفت

ضمیر: هُوَ هِیَ (او)

درس ۶

ما ذَهَبَ : نرفت

ما + فعل ماضی = ماضی منفی

فعل ماضی اول شخص جمع همراه با ضمیر

اول شخص جمع ← ذَهَبْنَا : رفتیم

ضمیر: نَحْنُ (ما)

فعل ماضی دوم شخص جمع همراه با ضمیر

دوم شخص جمع ← * ذَهَبْتُمَا ذَهَبْتُمَا (مثنی) * * ذَهَبْتُمْ ذَهَبْتُمْ : رفتید

* ضمیر: أَنْتُمْ (شما دو نفر) * * أَنْتُمْ أَنْتُمْ (شما چند نفر)

فعل ماضی سوم شخص جمع همراه با ضمیر

سوم شخص جمع ← * ذَهَبُوا ذَهَبُوا (مثنی) * * ذَهَبُوا ذَهَبُوا : رفتند

* ضمیر: هُمْ (آن دو) * * هُمْ هُمْ (آنها چند نفر)

روزها ، فصل ها ، رنگها

الألوان (مونث)	الألوان (مذكر)	الفصول	الأيام
سوداء	أسود: سیاه	الربيع: بهار	السبت: شنبه
بيضاء	أبيض: سفید	الصيف: تابستان	الأحد: یکشنبه
خضراء	أخضر: سبز	الخريف: پاییز	الاثنين: دوشنبه
حمراء	أحمر: سرخ	الشتاء: زمستان	الثلاثاء: سه شنبه
زرقاء	أزرق: آبی		الأربعاء: چهارشنبه
صفراء	أصفر: زرد		الخميس: پنجشنبه
			الجمعة: جمعه

